Goede avond,
Ik ben *[naam verwijderd griffie]* en ik richt mij tot u vanuit mijn vrijwilligerswerk voor onze statushouders.
Ik heb twee verschillende aandachtspunten en ik zal mijn best doen ze in de mij toegemeten tijd te bespreken.

Behalve dat ik inmiddels 10 jaar taalvrijwilliger ben, geef ik sinds vorig jaar ook fietslessen aan statushouders.
Maar dan kunnen ze fietsen, op- en afstappen, afremmen, hun hand uitsteken, achterom kijken en kennen ze bovendien de eenvoudigste regels van het verkeer, mits ze de Nederlandse taal voldoende beheersen, en dan is hun gevoel van eigenwaarde gestegen en hun wereld groter geworden maar… dan hebben ze geen fiets. En daarom heb ik het volgende bedacht. Wat als we de fietsen die de handhaving af en toe verwijdert en die tot voor kort voor mij in een soort Bermuda driehoek verdwenen tot ik las dat ze naar de gemeentewerf gaan, wat als we die fietsen nou eens niet bij het oud ijzer dumpen maar laten opknappen en beschikbaar stellen aan statushouders en aan bijstandsgezinnen? Nu gaat u mij natuurlijk straks vragen: "Hoe dan?" Daarop zou ik willen antwoorden met de woorden van Klaas Dijkhoff : De ideeën en verhalen die ons land veranderen komen uit de samenleving. Het is vervolgens aan de politiek om er wat mee te doen.
Daarom sta ik hier en al zal dit idee niet ons land veranderen, misschien wel het leven van hen die het toch al niet zo breed hebben.

Dan het tweede onderwerp. En dat is meer een wanhoopskreet.
Ik heb hier de beleidsnotitie Nieuwe Wet Inburgering gemeente Landsmeer 2022. Dat is het jaar dat de inburgering van het rijk werd overgeheveld naar de gemeenten. En hoewel de gemeente Landsmeer de uitvoering daarvan belegd heeft bij de gemeente Waterland, blijft zij wel haar zorgplicht houden voor de statushouders en krijgt zij daar ook de financiën voor.
Als taalvrijwilliger, word ik de laatste tijd steeds vaker geconfronteerd met dingen die niet goed gaan met de inburgering.. Daarom heb ik dit document eens grondig doorgespit en ik zag dat wat daar op papier staat niet hetzelfde is als wat ik in de weerbarstige werkelijkheid tegenkom. Prima zoals het er allemaal staat,
Maar er zijn een paar maren.
Maar 1) ik heb met steeds meer statushouders te maken die een half jaar en soms nog langer wachten tot ze een plek op een taalschool hebben, Maar in de beleidsnotitie staat dat binnen 4 weken het eerst contact van de statushouder met de taalschool plaatsvindt middels de zgn. Taalstart.
Maar 2) in deze beleidsnotitie staat dat er een grote taak is weggelegd voor de inburgeringsconsulent. Maar…statushouders hebben soms maanden lang geen inburgeringsconsulent.
Maar 3) hoogopgeleide statushouders hebben vaak niveau B2 nodig om later werkzaam te kunnen zijn in de sector waarin ze in hun geboorteland werkten. Volgens deze beleidsnotitie is het hoogste taalniveau dat aangeboden wordt B1. Maar…Het niet aanbieden van de B2 route, is in

strijd met, en ik citeer uit deze zelfde beleidsnotitie: "Het inburgeringstraject is flexibel en waar relevant en mogelijk sluit het inburgeringstraject aan bij het arbeidsperspectief en de uiteindelijke baan van de deelnemer." Voor 2022 konden statushouders wel op B2 niveau inburgeren.
Maar 4) statushouders worden geëntameerd om zo snel mogelijk aan het werk te gaan maar als ze dat doen en dus een inkomen hebben dan vindt de gemeente dat een reden om hun gewenste B2 route niet te financieren.
Het loopt allemaal dus nog niet van een leien dakje en natuurlijk weet ik ook wel dat overal in het onderwijs er een leerkrachtentekort is. Maar dat kan toch niet de enige verklaring zijn voor al deze problemen bij de inburgering van onze nieuwe buren, onze statushouders waarvoor de gemeente Landsmeer een zorgplicht heeft en waar ze ook de financiën voor krijgt.
Maar... en dit is mijn laatste maar, er is hoop. Op de eerste blz. van deze beleidsnotitie lees ik het volgende:
"Het nieuwe inburgeringsstelsel is een lerend stelsel, dat robuust en adaptief is. Er is daarom plaats ingeruimd voor monitoring en evaluatie. Dit dient als instrument om beleidsvoering te versterken en om tijdig wijzigingen te kunnen aanbrengen." We zijn nu ruim 3 jaar aan de gang. Ik zou zeggen : Hora est.